06/05/2023

Ο Κύπρου Γεώργιος χειροτόνησε νέο πρεσβύτερο στο Στρόβολο (ΦΩΤΟ)

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Διαρκούσης της αναστάσιμης και λαμπροφόρου εορτής της εγέρσεως του Κυρίου, η πανηγυρίζουσα ενορία του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου Αρχαγγέλου Στροβόλου, στις 30 Απριλίου 2023 τίμησε και πανηγύρισε εκ μεταθέσεως, την εορτή του Αποστόλου Μάρκου.

Η χαρά δε αυτή, συνοδεύτηκε με την εις πρεσβύτερον χειροτονία του ιεροδιακόνου π. Σωτηρίου Ντάση, από τον **Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Γεώργιο**.

Στην πανηγυρική θεία λειτουργία μετείχαν ο Θεοφιλέστατος **Επίσκοπος Νιτρίας και Έξαρχος του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας κ. Νικόδημος,** ο Αρχιμανδρίτης του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας **Διονύσιος Χαριτάκης**, ο **Διευθυντής της Ιερατικής Σχολής Απόστολος Βαρνάβας Αρχιμανδρίτης Βενέδικτος Ιωάννου,** ο Αρχιμανδρίτης **Γρηγόριος Ιωαννίδης,** ο Διευθυντής της Θεολογικής Σχολής της Εκκλησίας της Κύπρου Πρωτοπρεσβύτερος Κυπριανός Κουντούρης, ο προϊστάμενος του ναού Πρωτοπρεσβύτερος **Παρασκευάς Παπαμιχαήλ,** ο Πρωτοπρεσβύτερος Πέτρος Παπαϊωάννου και ο **Αρχιδιάκονος Μιχαήλ Νικολάου.**

Παρέστη ο Δήμαρχος Στροβόλου κ. **Ανδρέας Παπαχαραλάμπους,** η μητέρα και οι θείοι του π. **Σωτηρίου Ντάση** και πλήθος πιστών.

Ο **Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου** απευθυνόμενος με πολλή αγάπη στον νέο εργάτη του αμπελώνος του Κυρίου, τον κάλεσε να διακονήσει με αυτοθυσία και πόθο. Σε ένα άριστο και μεστό θεολογικό λόγο, επίκαιρο και σύγχρονο, εξήρε τη σημασία του μυστηρίου της ιερωσύνης το οποίο δεν εξαντλείται μόνο στο ποιμαντικό του χαρακτήρα. Σημείωσε και υπενθύμισε επίσης στον νέο ιερέα, την κοινωνική, πολιτιστική και εθνική του υποχρέωση και ευθύνη. Στον δικό του λόγο ο πρεσβύτερος Σωτήριος Ντάσης εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του προς τον Μακαριώτατο.

Ομιλία Πρεσβυτέρου Σωτηρίου Ντάση

Μακαριώτατε,
Θεοφιλέστατε,
Σεβαστό ιερατείο,
Αγαπητοί φίλοι και συγγενείς,
Αγαπητοί εν χριστώ αδελφοί.

Μέσα σε αυτό το εορταστικό κλίμα γεμάτο χαρά και αγαλλίαση που συνοδεύει όλη αυτήν την περίοδο του Πεντηκοσταρίου, ξεκινώντας από την βασιλίδα των εορτών την Ανάσταση. Έρχεται να προστεθεί η προσωπική μου χαρά και τιμή, να λαμβάνω σήμερα από τα χέρια σας τον δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης. Γεγονός που πέρα από χαρά και τιμή, μου προκαλεί δέος και ένα αίσθημα ευθύνης εξαιτίας του γεγονότος ότι ο ιερέας είναι επιφορτισμένος να επιτελεί τα φρικτά Μυστήρια της Εκκλησίας μας και να τα μεταδίδει στους πιστούς.

Σκεπτόμενος αυτά τα λίγα λόγια του λόγου μου και αναλογιζόμενος την ημέρα που θα λάβει χώρα το Μυστήριο της εις πρεσβύτερον χειροτονίας μου, αμέσως μου ήρθαν στο μυαλό ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ο **Νικόδημος** και οι Μυροφόρες γυναίκες. Πρόσωπα τα οποία εκτός από αψευδείς μάρτυρες της ιστορικότητας των γεγονότων του Πάθους και της Αναστάσεως του Κυρίου και Θεού ημών Ιησού Χριστού, τα χαρακτήριζε και κάτι άλλο. Στα πρόσωπα τους μπορεί να δει κανείς την πραγματική και άδολη αγάπη.

Εκεί που όλοι είχαν χαθεί γιατί ακολουθούσαν τον Χριστό εξαιτίας των θαυμάτων που επιτελούσε, εκεί που ακόμα και οι μαθητές Του είχαν λυγίσει, αυτά τα πρόσωπα ήταν εκεί γιατί αγάπησαν αληθινά τον Χριστό, να μεριμνήσουν για την ταφή Του και να αλείψουν με μύρο το Σώμα Του. Παρ΄ότι για αυτά τα πρόσωπα λίγες γραμμές γράφτηκαν και οι αναφορές είναι μικρές, οι Μυροφόρες γίνονται οι ευαγγελίστριες του μηνύματος της Αναστάσεως του Χριστού.

Αναλογιζόμενος τις ανθρώπινες μου αδυναμίες, εύχομαι και προσεύχομαι στον Παντοδύναμο Θεό, να μου χαρίσει σήμερα και να συνεχίζει να μου χαρίζει, την ελάχιστη από αυτήν την αγάπη αυτών των προσώπων, ώστε να μπορώ να ανταπεξέλθω στην νέα μου διακονία εντός της Εκκλησίας. Παράλληλα, παρακαλώ και ζητώ από όλους όσους είναι σήμερα εδώ σ΄αυτήν μου την χαρά, να με συμπεριλάβουν στις προσευχές τους για να μου δίνει δύναμη ο Τριαδικός Θεός και

να μου υπενθυμίζει αυτήν την αγάπη και αυτήν την χαρά που νιώθει κάποιος, διακονώντας τον Χριστό και την Εκκλησία Του.

Θα ήταν παράλειψη μου, να μην εκφράσω τις ιδιαίτερες ευχαριστίες μου σε ορισμένα πρόσωπα που με βοήθησαν όλα αυτά τα χρόνια, αλλά και συνέβαλαν στην πραγματοποίηση της σημερινής ημέρας. Μακαριώτατε, αρχικά θα ήθελα εκφράσω προς το σεπτό σας πρόσωπο την βαθύτατη ευγνωμοσύνη μου που σήμερα είσαστε εδώ και λαμβάνω από τα χέρια σας τον δεύτερο βαθμό της ιεροσύνης. Έπειτα, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχαριστίες μου και την ευγνωμοσύνη μου στο πνευματικό πατέρα της οικογένειας μου Πρωτοπρεσβύτερο Παρασκευά Παπαμιχαήλ, ο οποίος δεν αποτέλεσε μόνο τον προϊστάμενο μου αυτά τα χρόνια διακονίας μου στον Απόστολο Μάρκο. Παράλληλα, άνοιξε την πόρτα του σπιτιού του σε εμένα και την οικογένεια μου, κάτι που δύσκολα συναντά κανείς στις ημέρες μας.

Στην συνέχεια, ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλω στην εκκλησιαστική επιτροπή και όλα τα οργανωμένα σύνολα της ενορίας μου, τον Χριστιανικό σύνδεσμο Γυναικών, τον Πνευματικό Όμιλο και το Φρέαρ του Ιακώβ. Όλα τα πρόσωπα αυτά, από την πρώτη στιγμή που έλαβα τον πρώτο βαθμό ιεροσύνης από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Κυρό Χρυσόστομο τον Β΄ στον ίδιο ναό, ήταν δίπλα σε εμένα και την οικογένεια μου. Με αγκάλιασαν και με έκαναν να αισθανθώ μέλος αυτής της

μεγάλης οικογένειας της ενορίας του Αποστόλου Μάρκου. Σε αυτούς συγκαταλέγονται και όλοι οι ενορίτες, που ότι και να πω για την αγάπη που έχω εισπράξει από όλους αυτούς θα ήταν πολύ λίγο.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω και μια άλλη οικογένεια στην οποία εντάχθηκα τα τελευταία τέσσερα χρόνια την Θεολογική σχολή της Εκκλησίας της Κύπρου. Μέσα σε αυτόν τον χώρο πέρασα πολύ όμορφες στιγμές, γνώρισα πρόσωπα και έκανα φιλίες που πιστεύω θα με συντροφεύουν και στην μετέπειτα πορεία μου. Ιδιαίτερες ευχαριστίες οφείλω στον Διευθυντή της σχολής.

Πρωτοπρεσβύτερο **Κυπριανό Κουντούρη** και τον υπεύθυνο του προπτυχιακού προγράμματος Αρχιμανδρίτη Γρηγόριο Ιωαννίδη για τις συμβουλές τους και τις νουθεσίες τους μέσα από τα μαθήματα, αλλά και τις προσωπικές νουθεσίες που είχα την χαρά να βιώσω πολλές Πέμπτες μετέχοντας στην Θεία Λειτουργία που επιτελεί σύσσωμη η σχολή μας.

Θα ήταν αγνωμοσύνη εκ μέρους μου, να μην δηλώσω την αγάπη μου προς την οικογένεια μου τόσο αυτή στην **Ελλάδα,** αλλά και αυτή στην Κύπρο για την στήριξη τους στις αποφάσεις τόσο τις προσωπικές μου αλλά και της οικογένειας μου. Τέλος, θα ήθελα να εκφράσω την αγάπη μου και τις ευχαριστίες μου στην σύζυγο μου Ιωάννα, η οποία όλα αυτά τα χρόνια στέκεται δίπλα μου στηρίζοντάς

με σε όλη την πορεία μου μέχρι τώρα. Όχι μόνο αυτό, αλλά έχει επιφορτιστεί με το μεγαλύτερο βάρος των προσωπικών μας οικογενειακών μεριμνών και του γιου μας Νικηφόρου, παραμερίζοντας πολλές φορές τα δικά της θέλω, για να μπορέσω να κάνω εγώ όλα αυτά που θα με βοηθήσουν στην διακονία μου στην **Εκκλησία**.

Κλείνοντας αυτόν τον λόγο, μη θέλοντας να σας κουράσω, σήμερα ένας ακόμα λόγος να νιώθω ευγνωμοσύνη είναι ότι εορτάζουμε παράλληλα τον Άγιο του ναού μας. Ένα γεγονός, που μου δίνει την δυνατότητα να ξανά θυμηθώ την υπόσχεση που έδωσα σ΄αυτό ακριβώς το μέρος πριν τρία χρόνια. Αυτή η υπόσχεση ήταν να προσπαθήσω να διακονήσω την ενορία μου όσο μπορώ στα πρότυπα του **Απόστολου και Ευαγγελιστού Μάρκου,** που διακόνησε τόσο τον ιδρυτή της **Εκκλησίας** μας **Απόστολο Βαρνάβα** όσο και τον Απόστολο των Εθνών **Απόστολο Παύλο**. Αυτήν την ίδια υπόσχεση μπορώ να δώσω και σήμερα, όπως προείπα μέσα στα ανθρώπινα μέτρα και αδυναμίες που με διακατέχουν και να προσεύχομαι σε αυτόν να με ενδυναμώνει και να μου δείχνει τον δρόμο αυτής της διακονίας μου στην Εκκλησία.